

for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) har meent, at man skulde gaae ud paa at opspare, paa at sætte et vist Beløb fast af Universitetets Capital og bestandig forsøge dette; den Mening kan jeg ikke tiltræde. Jeg troer, - at det, at see saa meget langt ud i Tiden, er Noget, som har viist sig ikke at ville slaae til. Det Forstandige er en fornuftig Deconomi i det Hele taget med Anstaltens Giendele og dens Indtægter, og jeg troer, at alle Landes Erfaring næsten altid har viist, at naar man saaledes træffer en ganske særlig Foranstaltning for at sikke sig Fremtiden, saa gjør Nutiden med sine stærke Aray sig gjældende. Jeg skal tilføie en eneste Ting, og det er, at det jo er en Selvfølge, at man maa antage, at det, man udfører, ogsaa forrenter sig; naar man træffer hensigtsmæssige Foranstaltninger, udfører hensigtsmæssige Foretagender ved Universitetet, saa bærer dette jo ogsaa sine Renter og Rentesrenter, vel ikke i Penge, men i den Virkning, som disse Foranstaltninger have. Saaledes f. Ex. med disse 5,000 Rb. til Solennitetssalen, som jeg sikkert haaber, Thinget vil bevilge; det er ganske vist, at vi ikke deraf faae 200 Rb. i aarlig Rente, men den Virkning, en saadan Udsmykning vil have, det hele Indtryk, den vil gjøre, og den Samarbeiden af Haandværk og Kunst, som derigjennem vil finde Sted, troer jeg vil være rigeligere Renter end de 200 Rb., som ville bespares for iaar, naar Pengene ikke blive bevilgede.

Ordføreren: Det er mig magtpaaliggende, saasnart som muligt at berigtige en Feiltagelse hos den ærede Minister med Hensyn til Forslagene under Nr. 30 og 31 angaaende en Embedsmand, der hidtil har havt en Wage fra det polytechniske Institut. Den høitagtede Minister har overhørt, at jeg ved at motivere Forslaget sagde, at det kun var en Dimpfostering, og at det var fremkommet derved, at der i Loven af 12te Januar 1858 under § 14 til Honorar for det Medlem af Bestyrelsen, der tiltræder samme i Sager, der angaae Institutet for Metalarbeidere, fastsættes 100 Rb. Da dette Medlem nu ikke eksisterer mere, siden Institutet for Metalarbeidere er gaaet over til det tekniske Institut, og han altsaa ifølge den

nævnte Lovs § 14 ikke længer kan indtage denne Plads, saa gaaer Forslaget ud paa at forandre dette. (Ministeren: Ja!) Ja men han har hidtil havt 200 Rb., og det kan han ifølge denne Bestemmelse ikke vedblive at have, thi der er kun normeret 100 Rb. Spørgsmaalet er altsaa slet ikke om at berøve ham det andet Hundrede Rigsdaler; her er kun Tale om, at han ikke ifølge § 14 i Loven af 12te Januar 1858 kan staae, som han gjør, og for ikke at berøve ham Noget, er der foreslaaet at tilføie 100 Rb. i de runde Summer. Der er altsaa aldeles ikke fra Udvalgets Side tænkt paa at berøve ham Noget af det han har.

**Ministeren for Kirke- og Under-
vissningsvæsenet:** Jeg maa have været yderst uheldig med de Udtryk, jeg har brugt; thi det har ikke været min Hensigt at sige, at Udvalget vilde berøve den Paagjældende Noget; tværtimod fremhævede jeg, at jeg glædede mig over, at Udvalget paa denne Maade havde rettet, hvad ogsaa jeg maatte ansee for ikke at være korrekt.

Ordføreren: Saa hersker der altsaa den skjønneste Enighed i saa Henseende.

Sammerich: Jeg har reist mig for ganske at tiltræde og støtte, hvad den høitærede Minister har bemærket med Hensyn til de 5000 Rb. til Universitetets Solennitetssal. Da Universitetet blev bygget, var det ganske sikkert og afgjort bestemt, at denne Sal skulde decoreres, men man opfattede det og blev ved at opfætte det. Nu endelig er Planen givet, nu har man, som den høitærede Minister fremhævede, en Mand til at gjøre Arbeidet, og Forslag til at skaffe Pengene tilveie er ogsaa bragte istand. Jeg troer, at Enhver, som har været i denne Solennitetssal, vil være bleven grebet af en uhyggelig Følelse, naar han forøvrigt har nogen Følelse; det er et mørkt, øde og tomt Rum, han staaer i — og naar vi nu see hen til, hvorledes andre Universiteters Solennitetssale tage sig ud, saa staae vi rigtignok slemme tilfamme, og have længe gjort det. Jeg vil blot her fremhæve det norske Universitet; dette er ikke saaledes rigt doteret som det danske; saa godt